

۲۳۲- ای یاران روحانی

حضرت عبدالبهاء

اصلی فارسی

۲۳۲- ای یاران روحانی

ای یاران روحانی، در این عهد جلیل و قرن عظیم که آفتاب میثاق چون نیر اعظم آفاق از اشراق ملکوت وجود را منور نموده و محیط اکبر امواج فیوضاتش از ملکوت ابری بساحل قلوب متواصل و نسیم عنبرین و شمیم مشکین از ریاض الهی منتشر و اریاح فلاح از مهبّ عنایت متهیج و بشارات الهیه از افق اعلی متتابع باید یاران ربّانی و دوستان الهی بقوتی ملکوتی و قدرتی جبروتی و عون الهی و صوفی ربّانی و لسانی ناطق و علوی شاهر و انقطاعی فائق و فیضی عظیم و نوری مبین و جذبی شدید و ولهی لیس علیه مزید مبعوث گردند چه که این انتساب بدرگاه الهی را این شئون رحمانی لازم و این اکتساب عبودیت آستان جمال باقی را اجتلاب انظار عنایت نامتناهی واجب . هر سبزه ئی که از فیض نیسان رحمت نصیب برد البتّه سبز و خرم گردد و هر شجره ئی که از عین الطاف بهره ئی گرفت البتّه تر و تازه شود و هر مشکاة که از انوار جمال رحمانی اقتباس کرد البتّه منور و مستضیء گردد و این شئون ما به الامتیاز بین الابرار و الاشرار در جمیع قرون بوده فریق فی الجنة و فریق فی السعیر . پس حال باید ما دست بدامان حضرت یزدان زیم و بر عهد و پیمان محکم شویم و بر صراط رحمن ثابت و مستقیم گردیم و بعون و عنایت جمال قدیم بکوشیم و بجوشیم تا مراکز سنوحات رحمانیه شویم و مطالع انوار توفیقات ربّانیه بعروه وثقی تمسک و تشبث نموده جمیع همت را حصر در نشر برهان الله نمائیم و جمیع اوقات را وقف سطوع رائحه ریاض کبریا تا شرق و غرب مطلع آیات توحید گردد و جنوب و شمال مهبط اسرار تفرید وجوه بنضره رحمن مزین شود و صدور بنور ایقان و آثار ظهور در کلّ مراتب وجود ظاهر و باهر شود و عالم ملکی آینه ملکوت گردد آن وقت جهان جنت ابری شود.

ORIGINAL

AUDIO